

246

USTAWA

z dnia 25 listopada 1970 r.

o ulgach podatkowych z tytułu inwestycji.

Art. 1. Podatnikom podatków obrotowego i dochodowego nie będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej, posiadającym wymagane uprawnienia do wykonywania działalności gospodarczej i wykonującym ją zgodnie z tymi uprawnieniami, przysługują na warunkach określonych przez Radę Ministrów ulgi podatkowe z tytułu inwestycji, zwane dalej ulgami inwestycyjnymi, jeżeli po dniu 31 grudnia 1970 r.:

- 1) wybudują, odbudują lub rozbudują własne budynki albo części takich budynków na potrzeby własnych zakładów,
- 2) nabędą i zainstalują we własnych zakładach nowe maszyny lub urządzenia należące do środków trwałych,
- 3) przeprowadzą kapitalne remonty budynków, maszyn lub urządzeń, o których mowa w pkt 1 i 2.

Art. 2. Ulgi inwestycyjne nie przysługują podatnikom, którzy w okresie dokonywania inwestycji osiągnęli, choćby w jednym roku podatkowym, dochód podlegający opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym. Jeżeli podatnik osiągnął dochód podlegający opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym w okresie korzystania z ulgi, traci prawo do dalszego korzystania z przyznanej ulgi, poczynając od roku podatkowego następującego po roku, w którym zaszła okoliczność.

Art. 3. Rada Ministrów określi w drodze rozporządzenia:

- 1) grupy podatników, do których stosuje się ulgi inwestycyjne, oraz obszary kraju, na których ulgi te mają zastosowanie,
- 2) zasady ustalania wysokości poniesionych nakładów inwestycyjnych oraz rozmiary ulg, z tym jednak że kwota ulgi nie może przekroczyć 50% nakładów,
- 3) warunki, których spełnienie uprawnia do uzyskania ulg inwestycyjnych, sposób ich potrącania z ustalonych podatków, a także okoliczności powodujące utratę prawa do korzystania z przyznanych ulg,
- 4) czasokres, w którym dokonanie inwestycji upoważnia

do korzystania z ulg; czasokres nie może być jednak krótszy niż 5 lat.

Art. 4. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia rozciągnąć przepisy ustawy na inne rodzaje nakładów inwestycyjnych niż wymienione w art. 1.

Art. 5. Rada Ministrów może w drodze rozporządzenia upoważnić prezydium wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw) do wyłączenia z ulg inwestycyjnych na obszarze województwa (miasta wyłączonego z województwa) lub jego części niektórych grup podatników, jak również do zmiany rozmiaru ulg w granicach określonych w art. 3 pkt 2.

Art. 6. Minister Finansów, w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwórczości, określi w drodze rozporządzenia:

- 1) jakie maszyny i urządzenia uważa się za środki trwałe,
- 2) w jakich przypadkach remonty przedmiotów określonych w art. 1 uważa się za remonty kapitalne,
- 3) warunki i tryb nabywania maszyn i urządzeń uzasadniające korzystanie z ulg oraz przypadki, w których nabycie używanych maszyn i urządzeń albo złożonych z części używanych należy traktować na równi z nabyciem nowych maszyn i urządzeń,
- 4) kwoty rocznych obrotów, których przekroczenie przez podatników opłacających podatki obrotowy, dochodowy i wyrównawczy w formie ryczałtu jest dla celów ulg inwestycyjnych równoznaczne z osiągnięciem dochodu podlegającego opodatkowaniu podatkiem wyrównawczym,
- 5) tryb postępowania przy stosowaniu ulg.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i stosuje się do inwestycji zakończonych po dniu 31 grudnia 1970 r., z wyjątkiem art. 2, który stosuje się również do inwestycji rozpoczętych po wejściu w życie ustawy, jeżeli nawet zostały zakończone do dnia 31 grudnia 1970 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *M. Spychalski*
Sekretarz Rady Państwa: *L. Stasiak*

247

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 października 1970 r.

w sprawie utworzenia samodzielnej placówki naukowo-dydaktycznej pod nazwą „Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego”.

Na podstawie art. 8 ust. 7 ustawy z dnia 5 listopada 1958 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1969 r. Nr 4, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Tworzy się samodzielną placówkę typu naukowo-dydaktycznego pod nazwą „Centrum Medyczne Kształcenia Podyplomowego”, zwaną dalej „Centrum”, w drodze przekształcenia Studium Doskonalenia Lekarzy w Akademii Medycznej w Warszawie.

2. Nadzór nad Centrum sprawuje Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 2. 1. Siedzibą Centrum jest m. st. Warszawa.

2. Centrum może posiadać jednostki organizacyjne poza swą siedzibą.

§ 3. Centrum posiada osobowość prawną i ma prawo używać pieczęci okrągłej z wizerunkiem godła państwowego pośrodku i z napisem w otoku zawierającym nazwę Centrum.

§ 4. 1. Zadaniem Centrum jest planowanie, organizowanie i prowadzenie kształcenia podyplomowego osób z wyższym

wykształceniem, pracujących w dziedzinie ochrony zdrowia, a także koordynowanie w tym zakresie kształcenia podyplomowego prowadzonego przez inne jednostki resortu zdrowia.

2. W szczególności do zadań Centrum należy:

- 1) analizowanie potrzeb resortu zdrowia w zakresie kształcenia podyplomowego osób z wyższym wykształceniem, pracujących w dziedzinie ochrony zdrowia, z uwzględnieniem rozwoju gospodarki narodowej, postępu nauk medycznych i techniki oraz rozwoju służby zdrowia,
- 2) opracowywanie metod i form kształcenia podyplomowego,
- 3) opracowywanie programów specjalizacji oraz innych form kształcenia podyplomowego,
- 4) sprawowanie nadzoru metodycznego nad działalnością jednostek organizacyjnych resortu zdrowia w zakresie kształcenia podyplomowego oraz udzielanie im pomocy przy organizowaniu i prowadzeniu tej działalności,
- 5) prowadzenie bezpośredniej działalności dydaktycznej w zakresie: